د يونس نبي کتاب

د کتاب پېژندنه

د يونس نبي کتاب د سپېڅلي کتاب د نورو پيغمبرانو د کتابونو سره فرق لري، دا د يونس نبي په هکله يوه کيسه ده. په دې کتاب کې مونږ يو نبي وينو چې سرغړونه کوي، خو بې‌دينه او کافران کشتۍ چلوونکي توبه وباسي او يو قدرتمند پاچا خپل ځان عاجز کوي. دا کتاب د يوې پوښتنې سره پای ته رسيږي

چې په هغه کې ټولو لوستونکو ته
یوه وینا ده: ایا دا ستاسو دپاره ښه
خبره ده چې خدای ستاسو د
دښمنانو سره مینه وکړي؟ خدای
یونس ته وویل چې نینوا یعنې د
آشور د لویې امپراتورۍ پایتخت ته
لاړ شي، یعنې د اسراییلو سرسخته
دښمنانو ته. خو یونس نه غوښتل
چې د خدای د پیغام سره هلته لاړ
شي، ځکه چې هغه په دې باندې
باور درلود چې خدای به د ښار د
جوړولو پلان عملي نه کړي. سره له
دې چې تګ ته راضي نه ؤ، خو بیا

يې هم اطاعت وکړ او په پای کې کله چې د هغه د عذاب او فنا کېدلو پیغام رښتیا نه شو، نو غمجن شو.

دا کتاب په خپل مخلوق باندې د خدای د مطلق حاکمیت تصویر ښکاره کوي. خو د ټولو نه زیات دا تصویر خدای د مینې او رحمت د خدای په توګه څرګندوي چې دا غوره ګڼي د دې په ځای چې د خپل قوم دښمنانو ته سزا ورکړي او له منځه یې یوسي، هغوی وژغوري.

د موضوعګانو لست

يونس او کشتيوانان: ۱ فصل

د يونس لوړنۍ دعا: ۲ فصل

يونس او د نينوا خلک: ۳ فصل

د يونس دوهمه دعا: ۴ فصل

يونس د څښتن څخه تښتي

۱ يوه ورځ څښتن د امتای
زوی يونس ته وويل: ۲ «د نينوا
لوی ښار ته لاړ شه او په ضد يې
وعظ وکړه. ځکه ما وليدل چې د
هغه ځای خلک څومره بدکاره

دي.» ۳ خو يونس په بلې خوا
روان شو، په دې خاطر چې له
څښتن څخه وتښتي. هغه يافا ته لاړ
او هلته يې يوه کشتۍ وليدله چې
ترشيش ته روانه وه. هغه خپله کرايه
ورکړه او د کشتيوانانو سره سپور شو
چې ترشيش ته سفر وکړي او د
څښتن څخه لېرې شي.

۴ خو څښتن په بحيرې باندې
يو قوي باد نازل کړ او دا توفان
دومره تېز ؤ چې هغه کشتۍ د
ماتېدلو په خطر کې وه. ۵ ټول

کشتیوانان ووپرېدل او هر یو خپل خدای ته فریاد وکړ. هغوی بارونه بحیرې ته ورګوزار کړل، ترڅو کشتۍ سپکه شي. خو یونس د کشتۍ دننه لاندې ننوتی ؤ او هلته په درانه خوب ویده ؤ. ۶ د کشتۍ مشر هغه ته ورغی او ورته ویې ویل: «څنګه ویده پروت یې؟ پاڅه او خپل خدای ته فریاد وکړه! کېدای شي چې هغه په مونږ باندې رحم وکړي او مونږ د مرګ څخه وژغوري.»

۷ بیا هغو کشتیوانانو یو بل ته
وویل: «راځئ چې پچه واچوو چې
دا معلومه کړو چې دا بلا د چا له
امله په مونږ باندې راغلې ده.»
هغوی پچه واچوله او پچه د یونس
په نوم وختله. ۸ بیا هغوی د هغه
څخه پوښتنې وکړې: «مونږ ته ووایه
چې په دې کې څوک ملامته دی
چې دا بلا یې په مونږ باندې راوستې
ده؟ ته څه کار کوې؟ د کوم وطن
څخه راغلی یې؟ د کوم قوم څخه
یې؟» ۹ هغه په ځواب کې وویل:
«زه یو عبرانی یم او د څښتن، د

اسمان د خدای چې بحیره او ځمکه
یې جوړ کړي دي، عبادت کوم.» ۱۰
یونس هغوی ته وویل چې زه د
څښتن څخه تښتم. نو کشتیوانان ډېر
ووېرېدل او ورته ویې ویل: «دا تا
څه وکړل!»

۱۱ توفان نور هم زیاتېده، نو
هغوی د هغه څخه پوښتنه وکړه:
«مونږ تا سره څه وکړو چې توفان
ودریږي؟» ۱۲ هغه په ځواب کې
وویل: «ما پورته کړئ او بحیرې ته
مې ورکوزار کړئ، نو توفان به غلی

شي. ځکه زه پوهېږم چې دا لوی توفان زما له امله په تاسو باندې راغلی دی.» ۱۳ د دې په ځای کشتیوانانو هڅه وکړه چې کشتۍ وچې ته وباسي. هغوی د خپل ټول قوت څخه کار واخیست، خو توفان نور هم زیاتېده او هغوی څه ونه شو کولای. ۱۴ بیا هغوی څښتن ته فریاد وکړ: «ای څښتنه، د دغه سړي د وژلو په خاطر مونږ مه مړه کوه او د هغه د مرګ مسوولیت زمونږ په غاړه مه اچوه، ځکه چې تا ای څښتنه، په خپله خوښه دا کار کړی

دی.» ۱۵ بیا هغوی یونس پورته کړ
او بحیرې ته یې ورګوزار کړ او
توفان سمدستي غلی شو. ۱۶ په دې
کار هغه سړي د څښتن څخه ډېر
ووېرېدل او هغوی څښتن ته قرباني
وړاندې کړه او نذرونه یې ورکړل.

۱۷ څښتن یو لوی ماهي ولېږه
چې یونس ژوندی تیر کړي او
یونس درې ورځې او درې شپې د
ماهي په ګېډه کې ؤ.

د یونس دعا

① د ماهي د ګډې څخه یونس
خپل څښتن خدای ته دعا وکړه:

② ما د تکلیف په وخت کې ای
څښتنه

تا ته غږ وکړ او تا
راکړ ځواب

د مړو د نړۍ د ډېر ژور ځای
څخه

ما فریاد وکړ د مرستې
په خاطر

او تا واورېده

③ تا ورځوزار کړمه زه ژورو
اوبو ته

د بحيرې تل ته او
سيلاب راځېر کړم

او زما په سر تېرې
شوې ستا زوروري
څپې

④ نو ما وويل چې شړل شوی
يم زه

ستا له نظره څخه

خو بيا به هم زه سترګې
واړوم

ستا د سپېځلي کور
خواته

⑤ راباندې راغلې اوبه او ساه
اخيستلی نه شم

او شوې راچاپېرې له
ما د بحيرې اوبه

زما د سر څخه راتاو
شول د بحيرې
وانبه

۶ ورسېدم زه دغرونو بېخ ته

لاندې ځمکې راګېر
کړمه زه تل ترتله

خو تا راووېستم ژوندی د
مرګ له کندې

ای څښتنه زما خدایه

۷ کله وتله چې ساه زما

نو ته مې رایاد کړلې
څښتنه

او زما دعا ورسېدله تا ته

ستا سپېڅلي کور کې

۸ چې بې‌ارزښته بتانو ته کړي
عبادت څوک

هغوی پریښی خپل
امید دی د خدای د

تلپاتې مینې

۹ خو د شکرګزاری په کولو سره

زه به وړاندې کړمه تا ته قرباني

او ما چې منلی نذر زه به یې ورکړمه

رائي خلاصون د څښتن له خوا نه

۱۰ بیا څښتن په ماهي باندې امر
وکړ او ماهي یونس وچې ځمکې ته
ورګوزار کړ.

یونس د څښتن اطاعت کوي

۱ بیا په دوهم ځل څښتن
یونس ته وویل: ۲ «همدا اوس د
نینوا لوی ښار ته لاړ شه او هغه
پیغام خلکو ته اعلان کړه چې زه یې
تا ته درکوم.» ۳ نو یونس د څښتن
خبره ومنله او نینوا ته لاړ. نینوا یو
ډېر لوی ښار ؤ چې په ګرځېدلو کې
یې دري ورځې لګېدلې. ۴ یونس

د ښار په منځ کې روان شو او د
يوې ورځې له ګرځېدلو څخه
وروسته هغه خلکو ته داسې اعلان
وکړ:«نينوا به په څلوېښتو ورځو کې
وران شي!»

۵ د نينوا خلکو د خدای په
پيغام باندې باور وکړ. نو هغوی دا
اعلان وکړ چې هر يو کس بايد
روژه ونيسي او ټول خلک د لوی
څخه نيولې تر کوچنې پورې بايد د
ويرکالي واغوندي، ترڅو دا وښايي
چې توبه يې ويستلې ده.

۶ کله چې د نینوا پاچا د دې
خبرې په هکله واورېدل، هغه د
خپل تخت څخه پاڅېد، خپله چپنه
يې وویسته، د ویر کالي يې
واغوستل او په ایرو باندې
کښېناست. ۷ هغه د نینوا خلکو ته
داسې یو اعلان وکړ: «د پاچا او د
هغه د درباریانو له خوا یو حکم
وشو چې هېڅوک دې څه نه
خوري. ټول خلک او حیوانات،
پادې او پسونه د خوراک او د
څښاک څخه منع دي. ۸ ټول
خلک او حیوانات باید د ویر کالي

واغوندي. هر يو بايد په جدي توګه
خداى ته دعا وکړي او د خپلو بدو
کارونو او زورزياتي څخه لاس
واخلي. ۹ خوک پوهيږي؟ کېداى
شي بياهم خداى خپله پريکړه بدله
کړي او د خپل سخت قهر څخه
راوګرځي، ترڅو مونږ د مرګ څخه
وژغورل شو.»

۱۰ کله چې خداى وليدل چې
هغوى څه وکړل او څنګه هغوى د
بدو لارو څخه راوګرځېدل، نو هغه
خپله پريکړه بدله کړه او هغه تباهي

يې وربانديې نازله نه کړه چې د هغې ګوابښ يې کړی ؤ.

د يونس قهر او د خدای رحم

(۱) يونس په دې باندې ډېر خفه ؤ او په قهر شو. (۲) نو هغه داسې دعا وکړه او ويې ويل: «ای څښتنه، ايا دا هغه څه نه دي چې ما هغه وخت وويل کله چې زه په خپل وطن کې وم؟ له همدې امله ما بيړه وکړه چې ترشيش ته وتښتم، ځکه زه پوهېدم چې ته مهربانه او رحيم خدای يې. زر نه په قهر پرې او ستا

تلپاتې مینه ډېره زیاته ده، هغه تل
بخښنې ته تیار دی او خلکو ته سزا
نه ورکوي. ۳ نو اوس ای څښتنه،
زما ژوند واخله، ځکه چې زما دپاره
د ژوند څخه مرګ ډېر ښه دی.» ۴
څښتن په ځواب کې وویل: «ته څه
حق لرې چې په قهر شې؟»

۵ یونس د ښار ختیځ خواته
لاړ او کښېناست. هغه د خپل ځان
دپاره یو پناه ځای جوړ کړ او د
هغې لاندې کښېناست، دا انتظار یې
کاوه چې وویني په نینوا باندې به

څه پېښ شي. ۶ بيا څښتن خدای
يو بوټی راشين کړ چې په يونس
باندې سيوری وکړي، ترڅو د هغه
قهر سوړ کړي. يونس د بوټي دپاره
ډېر خوشحاله شو. ۷ خو په
راتلونکې ورځ سهار وختي خدای
يو چينجی راولېږه او هغه بوټی يې
وخوړ او هغه وچ شو. ۸ کله چې
لمر راوخوت، خدای د ختيځ له خوا
تود باد راوالوزاوه او تر هغه وخته
پورې لمر د يونس په سر باندې
لګېده چې هغه کمزوری شو. هغه
غوښتل چې مړ شي او ويې ويل:

«زما دپاره د ژوند څخه مړګ ډېر ښه دی.»

۹ خو خدای هغه ته وویل:«ته څه حق لرې چې د بوټي په هکله په قهر شې؟» یونس په ځواب کې وویل: «زه حق لرم چې په قهر شم، دومره په قهر شم چې مړ شم!»

۱۰ څښتن هغه ته وویل: «ته په دې بوټي باندې چې د هغه دپاره دې هیڅ زحمت نه دی ویستلی او نه دې لوی کړی دی، زړه سوځوې.

دا بوتی په یوه شپه کې راشین شو او
په بله شپه وچ شو. ۱۱ نو ایا زه د
نینوا په لوی ښار باندې زړه ونه
سوځوم؟ هلته د یو لک او شلو زرو
څخه زیات خلک شته چې جاهلان
دي او همدارنګه ډېر حیوانات په
کې دي.»

تاسو پوښتنې لرئ؟ +1 807.700.9066
afghanbibles.org © افغانستان ۲۰۲۳